

РЕШЕНИЕ

№ 13269

гр. София, 30.07.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 4 състав,
в публично заседание на 10.07.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ирина Кюртева

при участието на секретаря Росица Б Стоева, като разгледа дело номер **4847** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 87 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ), във вр. с чл. 75, ал. 1, т. 2 и т.4 от ЗУБ.

Образувано е по жалба на Н. А. К. А. К., ЛНЧ [ЕГН], гражданин на С., [дата на раждане], с адрес: [населено място], [улица]-РПЦ на ДАБ, чрез адв. Б. К., срещу решение № 5758/23.04.2024г. на председателя на Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет (ДАБ при МС), с което е постановен отказ за предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут.

В жалбата се сочи, че обжалваният административен акт е постановен в нарушение на материално правните разпоредби на чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ. Соци се немотивираност на решението, което не отговаря на изискванията на чл.59 АПК. Останали са неизяснени много обстоятелства, поради което са налице съществени нарушения на съдопроизводствените правила. Липсват доказателства, че застрашава националната сигурност, каквото е становището на ДАНС. Моли за отмяна на решението.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован по реда на чл.18а АПК не се явява лично, представлява се от адв.Б. К., назначена по реда на ЗПП. Моли за уважаване на жалбата по съображения, изложени в нея и преценка на изложените твърдения във връзка с всички доказателствата по делото и представените справки.

Ответникът - Председател на Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет, чрез юрк. Х., изразява становище за неоснователност и недоказаност на жалбата.

Софийска градска прокуратура, редовно призована, не се представлява и не изразява становище по жалбата

Административен съд София-град, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, съдържащи се в административната преписка и представените в съдебно заседание, приема за установено от фактическа страна следното:

С молба от 18.08.2024г. до председателя на Държавна агенция за бежанците към Министерски съвет, жалбоподателят е поискал предоставяне на международна закрила от Република България. Личните данни на чужденеца са установени въз основа на подписана декларация по чл.30, ал.1, т.3 от ЗУБ, тъй като е декларирал, че не притежава документ за самоличност.

Жалбоподателят е бил регистриран чрез попълване на Регистрационен лист рег. № 14569/18.08.2023г. с посочените от него имена като гражданин на С., [дата на раждане] в [населено място], обл. Идлиб, етническа принадлежност – арабин, религия - мюсюлманин, сунит, професия – работник на автомивка, начално образование, неженен. В приложение към Регистрационния лист са посочени данните за семейството на чужденеца: майка, баща, брат в К., сестра в Ш. и останалите 7 са в С.. Изготвена на чужденеца е и ЕВРОДАК-дактилоскопна карта. Връчени са му Указания относно реда за подаване на молба за международна закрила, за процедурата, която ще се следва, за правата и задълженията на чужденците, подали молба за закрила в Република България, както и Указания относно компетентен орган по предоставяне на убежище, статут на бежанец и хуманитарен статут, Допълнение към указания за правата и задълженията на чужденците, подали молба за международна закрила в Република България във връзка с чл. 29, ал. 1, т. 2 от Закона за убежището и бежанците пребиваване в Република България, за което същият е положил отпечатък от пръст. Текстовете на документите му са преведени на разбираем за него език-арабски, същият се е запознал с тях и заявил, че желае да подаде молба за международна закрила.

С Покана е уведомен, чрез преводач, че с него ще бъде проведено интервю и за последиците от неявяването.

На 27.09.2023г. е проведено интервю, чрез преводач на разбираем за жалбоподателя език, в което заявил, че заради войната е напуснал С. отдавана, 10-годишен, заминал нелегално за Турция, където останал 4 години, а оттам нелегално преминал границата и дошъл в България преди 2 месеца(т.е. м.07.2023г.). Твърди, че негов по-голям брат също е пристигнал в България, но не могъл да му се обади. Загубил брат и сестра във войната в С.. Заявява, че е без образование. Съобщава, че не е имал проблеми заради етническата си и религиозна принадлежност. Не е имал проблеми с официалните власти в страната си на произход. Не е членувал в политически партии. Не е бил арестуван и/или осъждан, както в С., така и в друга държава. Не е бил жертва на насилие и към него не са били отправяни заплахи. Заявява, че заради войната не желае да се завърне в С.. Страхува се да не го мобилизират в армията и иска да отиде при чичо си в Б..

С разпореждане от 15.11.2023г. на интервюиращ орган е образувано производство за определяне на държавата, компетентна за разглеждане на молбата за предоставяне на международна закрила на чужденеца. Видно от Протокол от проведено интервю на 15.11.2023г., жалбоподателят е заявил, че иска да отиде при чичо си в Кралство Б., който живее там от 30 години.

При проведеното по реда на глава шеста, раздел 1а от ЗУБ производство и получена информация от белгийските власти, съдържаща отрицателен отговор, на осн. чл.67в, ал.1, т.2 от ЗУБ решаващият орган е отказал прехвърлянето на жалбоподателя в Кралство Б.. Решението от 05.03.2024г. е връчено на 29.03.2024г. и няма твърдения и данни данни да е било обжалвано в законоустановения срок.

С Писмо рег. № УП-14569/02.04.2024 г. е изискано от Държавна агенция "Национална сигурност"(ДАНС) писмено становище по постъпилата от жалбоподателя молба за закрила. В писмо с рег. № М-6720/09.04.2023 г. (рег. № УП-14569/10.04.2024г. в ДАБ при МС) от Държавна агенция "Национална сигурност" е дадено отрицателно становище, тъй като жалбоподателят представлява заплахата за националната сигурност и ДАНС възразява да му бъде предоставена закрила в Р.България.

По време на административното производство чужденецът е бил непълнолетен, като са спазени изискванията на ЗУБ и Закон за закрила на детето.

С оспореното в настоящото производство Решение № 5758/23.04.2025г., Председателят на Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет е отказал да предостави статут на бежанец и хуманитарен статут на жалбоподателя, на основание чл. 75, ал. 1, т. 2 и т. 4 от ЗУБ. Решението е връчено на 26.04.2024г. на чужденеца срещу подпис, който е запознат с текста на същото на език, който разбира, което е удостоверено с подпис на преводач. Ответният орган е приел, че за него не са налице предпоставките за предоставяне на статут на бежанец по ЗУБ, като в така представената бежанска история не са налице субективния и обективния елемент на предвиденото в чл. 8, ал. 1 от ЗУБ понятие "основателно опасение от преследване". Изтъкнато е, че чужденецът не е заявил спрямо него да е било осъществено преследване от държава, партии или организации и недържавни субекти нито в страната му на произход - С., нито в страната където е пребивавал през последните 4 години - Турция. Напуснал е С. през 2019г.(по негови данни), нелегално към Турция, заради неспокойната обстановка в резултат на продължаващата война. Ответният орган е подчертал, че в разказа на кандидата не се твърди спрямо него да са били предприети реални действия на преследване от страна на официалните власти. Не са кредитирани обясненията му, че в Турция държавата не е предприела никакви социални грижи и го е оставила без документи. Същевременно той е имал възможност да поиска закрила на територията на Турция. Но безспорно е, че целта на чужденеца е да стигне до Кралство Б..

По отношение на предоставянето на хуманитарен статут е посочено, че спрямо чужденеца не се установява наличието на реална опасност от тежки посегателства по чл. 9, ал. 1, т. 1 и 2 от ЗУБ. Липсват правдоподобни и достатъчно обосновани доказателства, от които да се направи обоснован извод, че търсещият закрила може да бъде изложен на реална опасност от тежки посегателства като смъртно наказание, изтезание, нечовешко или унижително отнасяне или наказание. От друга страна, събраните доказателства сочат недвусмислено, че по отношение на кандидата са налице материално правните предпоставки по чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ за предоставяне на хуманитарен статут. Конфликтът в С. продължава да предизвиква почти невъобразима степен на разрушение върху живота на сирийския народи върху сирийската икономика.

Органът приема, че независимо от установените обстоятелства, на чужденеца не може да се предостави хуманитарен статут, поради отрицателното становище на ДАНС и затова, че в този случай административният орган действа в условията на обвързана

компетентност. Административният орган е приел, че в конкретния случай по отношение на търсещия закрила са налице основанията по чл. 12, ал. 1, т. 6 и чл. 12, ал. 2, т. 4 от ЗУБ. С оглед обвързващата сила на становището на ДАНС съгл. чл.58, ал.10 ЗУБ е постановен оспорения отказ.

По делото са приложени справки от дирекция "Международна дейност" на ДАБ-МС относно Турция и относно Сирийска арабска република.

Като доказателство от съда е изискана от ДАНС справка, съдържаща мотивите за отрицателното становище, обособено в самостоятелен класифициран том. Видно от изложеното, след направеното проучване и събрана информация, е установена съпричастност на чужденеца към организиране на нелегално извеждане на чужденци от страната ни. Изложени са конкретни фактически обстоятелства, водещи до извод за мотивираност на предоставеното становище от ДАНС.

При така установеното от фактическа страна се налагат следните правни изводи:

Жалбата е подадена в предвидения за това процесуален срок и при наличието на правен интерес (от адресат на акта), поради което се явява допустима.

Съгласно чл. 168 от АПК при разглеждане на жалби срещу административни актове съдът не се ограничава само с обсъждане на основанията, посочени от оспорващия, а е длъжен въз основа на представените от страните доказателства да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК- дали актът е издаден от компетентен орган, в предвидената от закона форма, при спазване на материалния и процесуалния закон и в съответствие с целта на закона.

Оспореното в настоящото производство решение изхожда от компетентен орган - Председател на ДАБ, който съобразно нормата на чл. 48, ал. 1, т. 1 от ЗУБ има правомощие да отказва международна закрила в Република България.

Решението е издадено в писмена форма и отговаря на изискванията за съдържание по чл. 59 от АПК, като в него са изложени както фактически, така и правни основания за издаването му. Такива се съдържат и в приобщената административна преписка. Ответният орган подробно и поотделно е изложил съображения защо приема, че на чужденеца не следва да се предостави статут на бежанец и хуманитарен статут, като е обсъдил бежанската история на жалбоподателя, така и обстановката в страната му на произход - С., както и в Турция, където е живял преди да пристигне в България.

Съдът не констатира при издаване на обжалваното решение да са допуснати съществени нарушения на административно производствените правила. В хода на производството пред административния орган чужденецът е запознат с правата, които има в производството, връчени са му писмени Указания относно реда за подаване на молба за статут, за процедурата, която ще се следва, за правата и задълженията на чужденците, подали молба за статут в Република България, като текстът на указанията са преведени на чужденеца на разбираем от него език. Проведено е интервю, отразено в нарочен протокол, като интервюто е проведено в присъствието на преводач на език, посочен от търсещия закрила като разбираем и владян от него. Не се установява нарушение на чл. 58, ал. 9 от ЗУБ. В случая ответният орган е изискал писмено становище от ДАНС по молбата на чужденеца за предоставяне на международна закрила, каквото се установява да е дадено преди произнасянето на органа и с което се възразява от страна на ДАНС по предоставяне на статут при наличие на обстоятелствата за това.

Административната преписка е попълнена и с достатъчно доказателства, въз основа

на които органът е постановил решението си.

На следващо място, административният акт е издаден в съответствие с чл. 35 от АПК, след като са изяснени фактите и обстоятелствата от значение за конкретния случай. Административният орган е спазил изискването на чл. 73 от ЗУБ като последователно, обективно, безпристрастно и обосновано е извършил преценка относно наличие на основания предоставяне статут на бежанец и хуманитарен статут. Изпълнил е императивното изискване на чл. 75, ал. 2 от ЗУБ, при произнасянето по молбата за международна закрила да прецени всички относими факти, декларации или документи, свързани с личното положение на молителя и с държавата му по произход или с възможността да се ползва от закрилата на друга държава, чието гражданство би могъл да придобие.

Решението е постановено след обстоен анализ на бежанската история на лицето, като изведените правни изводи за липса на основания по чл. 8, ал. 1 и чл. 9, ал. 1 от ЗУБ за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут на жалбоподателя, са обосновани, правилни и съответстват на събраните в хода на административното производство доказателства. При издаване на оспореното решение, административният орган е анализирал подробно и задълбочено бежанската история на чужденеца, както и справките на Дирекция "Международна дейност" на ДАБ относно С., с отчитане на общото положение в страната, актуалната политическа и икономическа обстановка, както и справките за положението на сирийските бежанци в Турция.

Изследвайки бежанската история на жалбоподателя и приобщените доказателства към административната преписка, съдът напълно споделя изводите на административния орган за липса на предпоставките по чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ за предоставяне статут на бежанец и хуманитарен статут на жалбоподателя. Правилни и обосновани са изводите на административния орган, че в бежанската история на чужденеца, не са налице субективния и обективния елемент на предвиденото в чл. 8 от ЗУБ понятие "основателно опасение от преследване", нито се твърди спрямо чужденеца да е било осъществено преследване от държава, партии или организации и недържавни субекти нито в страната му на произход - С., нито в страната където е пребивавал преди да пристигне в България - Турция. Правилен и законосъобразен се явява изводът на административния орган за липсата на материалноправни предпоставки в процесната хипотеза за прилагане на чл. 8, ал. 1 от ЗУБ за предоставяне на статут на бежанец.

Следва да се посочи, че спрямо бежанците от С., Турция прилага режим на временна закрила, който предоставя на ползващите се от него право на легален престой, както и достъп до основни права и услуги. Безспорно установено е по делото, че лицето е пребивавало необезпокоявано в тази страна в продължение на 4(четири) години, поради това обосновано се явява заключението на решаващия орган, че са налице всички кумулативно изискуеми, съгласно разпоредбата на пар. 1, т. 9 от ДР на ЗУБ, предпоставки територията, на която е живял жалбоподателят в продължение на 4(четири) години, да се приеме за „трета сигурна държава“ по отношение на него. Няма данни чужденецът да е бил принуждаван да напуска същата страна, респективно да се завръща в С., поради което не може да се обоснове извод, че при връщането му в Турция няма да бъде приет и няма да бъде допуснат до територията ѝ.

По отношение наличието на предпоставки за предоставяне на хуманитарен статут на чужденеца, следва да се отбележи, че в случая от негова страна не се твърди в държавата си по произход да е изложен на реална опасност от тежки посегателства,

като смъртно наказание или екзекуция, или изтезание или нечовешко или унижително отнасяне, или наказание, каквито изисква разпоредбата на чл. 9, ал. 1, т. 1 и т. 2 от ЗУБ. Няма изложени и твърдения за наличие на обстоятелства измежду предвидените в чл. 9, ал. 6 от ЗУБ. Не са налице и условията за предоставяне на хуманитарен статут по смисъла на чл. 9, ал. 8 от ЗУБ.

Съгласно относимата правна рамка, при получаване на молба за предоставяне на закрила компетентните органи задължително изискват писмено становище на ДАНС, което се взема предвид при произнасяне в производството по общия ред. Съгласно чл. 12, ал. 1, т. 6 от ЗУБ, статут на бежанец не се предоставя на чужденец за когото има сериозни основания да се предполага, че представлява заплаха за националната сигурност. Съгласно чл. 12, ал. 2, т. 4 от ЗУБ, хуманитарен статут не се предоставя на чужденец за когото има сериозни основания да се предполага, че представлява заплаха за обществото или за националната сигурност.

Безспорно от страна на председателя на ДАБ е установено, че за жалбоподателя съществуват предпоставки за предоставяне на хуманитарен статут предвид наличието на въоръжен конфликт в страната му на произход. Въпреки наличието на предпоставки за предоставяне на хуманитарен статут по чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ, според административния орган за кандидата е налице изключваща клауза. В случая при изискването на основание чл. 58, ал. 10 от ЗУБ мотивирано писмено становище на ДАНС, което се взема предвид при произнасяне в производството по общия ред, специализираният орган е дал писмено становище от 07.03.2024 г., с което възразява на жалбоподателя да бъде предоставена закрила, тъй като той представлява заплаха за националната сигурност. Във връзка с това и поради получено отрицателно становище от ДАНС и доколкото жалбоподателят представлява заплаха за националната сигурност, му е отказано предоставянето на международна закрила.

В тази връзка е изисквана и представена справка, в която се съдържат конкретни фактически основания, обосноваващи становището на ДАНС. От тях може да се приеме, че за жалбоподателя има сериозни основания да се предполага, че представлява заплаха за националната сигурност. Законът не изисква това обстоятелство да е безспорно установено или да има влязла в сила присъда. В тази връзка, следва да се отбележи, че макар в обжалваното решение да е посочено, че ДАНС притежава изключителна компетентност да извърши преценка за наличие на обстоятелства по чл. 12, ал. 1, т. 6 и чл. 12, ал. 2, т. 4 от ЗУБ - конкретно да прецени дали лицето представлява заплаха за националната сигурност, а председателят на ДАБ – МС действа в условията на обвързана компетентност, то за съда такова ограничение не е налице. В случая е налице становище на административен орган със специализирани функции, свързани с националната сигурност, на който съгласно ЗДАНС е вменена контролната дейност по отношение на пребиваване на чужденци в Република България и даване на становища по молби за закрила по ЗУБ. Същият, в провело то се административно производство е изразил становище, в което ясно и недвусмислено е посочено, че чуждият гражданин представлява заплаха за националната сигурност и след като се вземе предвид трайната и последователна практика на Върховния административен съд по сходни случаи трябва да се обоснове извода, че съобразно

императивната норма на чл. 12, ал. 2, т. 4 от ЗУБ административният орган е задължен да откаже предоставяне на статут. Оспореният акт е съобразен и с решението на СЕС по дело С-159/21, в т.ч. и Директива 2011/95.

Предвид изложеното съдът приема, че жалбата е неоснователна и следва да бъде отхвърлена, поради което и на осн. чл.172, ал.2, пр. последно от АПК, Административен съд София – град, Първо отделение, 4–ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Н. А. К. А. К., ЛНЧ [ЕГН], гражданин на С., [дата на раждане] , с адрес: [населено място], [улица]-РПЦ на ДАБ, чрез адв. Б. К., срещу решение № 5758/23.04.2024г. на председателя на Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет, с което е постановен отказ за предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут.

Решението може да се обжалва чрез Административен съд София - град пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщението до страните.

На основание чл. 138, ал. 1 от АПК препис от решението да се изпрати на страните.

СЪДИЯ: